

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Meyeri S. Literarum Doct. & Prof. Uxor Christiana Sive De Conjugio Inter Duos Deque Incestu Et Divortiis, Dissertationes Tres

Meier, Johannes

Amstelædami, 1688

Cap. XV. Leges incestas nuptias prohibentes, non sunt tantum Judaicæ & positivæ, sed naturales ac morales, omnes Christianos obligantes, atque consequenter indispensabiles. Lev. XVIII. 24. 30. XX. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40272

CAPUT. XV.

Leges incestas nuptias prohibentes, non sunt tantum Judaicae & positivae, sed naturales ac morales, omnes Christianos obligantes, atque consequenter indispensabiles Lev.

xviii. 24-30. xx. 22. 23.

Controversiam hic omnium difficillimam aggredimur, ad quam nobis fecimus viam capite praecedente, de natura ac conditione Legum, quibus incestae nuptiae prohibentur, utrum sint naturales ac morales, & per consequens indispensabiles, an vero Judaicae forenses, positivae & dispensabiles. Notum est, hanc nobis controversiam praecipue cum Pontificiis intercedere, qui quidem nobiscum concedunt, conjugia in primo consanguinitatis gradu, in linea recta, jure naturali aequae ac divino esse vetita, sed de reliquis gradibus secus sentiunt. Nonnulli enim eadem, in primo gradu consanguinitatis in linea collateralis, id est, inter fratres & sorores etiam vetita esse volunt, jure naturae, alii vero negant. In reliquis gradibus Levitici xviii. enumeratis ab Ecclesia dispensari posse docet Bellarm. *lib. de Sac. Matrim. Tom. III. c. xxvii. & Concil. Trid. Sess. xxiv. Can. III. Si quis dixerit, Ecclesiam non posse in quibusdam gradibus consanguinitatis & affinitatis, qui in Levitico exprimuntur, dispensare, anathema sit.*

II. Quorum sententiam amplexi sunt quidam Protestantium, quibus gradus in linea recta jure naturae, reliqui tantum jure positivo, prohibiti videntur. Quemadmodum supra audivimus ad casus quosdam matrimoniales respondisse Jctos in Germania, Bucholtzerum, Helmstadiensis & Chilonientes. Doctissimus Grotius de *Jure B. & P. lib. II. c. v. §. 13.* in hanc sententiam etiam quidem propendet, *a meo jure natura non venire hac interdicta, videri posse praecepto divinae voluntatis hac ivisse in vetitum.* addit tamen: *neque vero tale id esse praeceptum, quod solos Hebraeos adstringat, sed quod homines universos, colligi videtur ex illis Dei verbis ad Mosem Lev. xviii. 24. 25. 27.*

III. Nobis non modo consanguinitatis & affinitatis gradus in Levitico prohibiti omnes Christianos obligare, sed & in jure naturae fundari videntur. Si enim ratio legum sit propagatio amicitiae, reverentiae & pudor hominibus innatus, quod nobiscum fa-

tentur Doctores Hebræi, sicut visum capite præcedente, haud ita difficile est concludere, leges ipsas esse naturales, omnes homines ratione præditos adstringentes, qui genus humanum & amicitias propagare, reverentiamque & honorem parentibus ac consanguineis exhibere tenentur. Et quia in linea recta incestus committitur, violato pudore, inter patrem & filium, contra jus naturæ, quod omnes concedunt, annon ex eodem affectu pudoris confici potest, omnes illas nuptias incestus nomine culpandas, in quibus non habetur ratio naturalis pudoris, qui in vili coitus actu fundatus sese extendit ad omnes consanguinitatis & affinitatis gradus? In coitu enim est turpitude, de quo homini erubescendum. Sed distinguendum est inter jus naturale, quod a natura tanquam principium, sive communis notio, insitum est, & secundarium, quod ex principiis ducitur atque concluditur. Quemadmodum supra ostendimus, non modo gradus expressos, sed & alios bene multos ex illis concludi posse, per legitimam consequentiam. In nullis gentibus utcumque barbaris ita videtur pudoris sensus extinctus, quin abhorreant a gradibus, qui in linea recta sibi subordinantur; & quicumque ratione recte utitur, facili colligere negotio potest, violationem pudoris in reliquis gradibus non minus esse vetitam.

IV. Sed videamus locum ipsum, ex quo leges depromuntur, an in eo nihil occurrat, quod eas naturales esse doceat. *Primo enim*, subjectum legis Lev. xviii. 6, est universale, non domus Israelis, sed *omnis homo* ad propinquam carnis suæ ne acceditote. Unde vetustissimi Doctores Hebræi in utroque Talmude, nec non AbenEsra, Bechai, Elias ben Mosche, alique concludunt, tam gentiles ac peregrinos hic comprehendi, quam Israelitas. Vide sis *Cap. III. Th. II. III. IV.* Omnis igitur homo in lege generali expressus, omnes leges speciales observare tenetur, tam quæ de gradibus affinitatis & in linea collateralis, quam quæ de gradibus in linea recta agunt, deque proximis consanguineis, quales sunt pater & mater, filius & filia. *Secundo* id etiam ex eo liquet, quod hæ leges, de quibus controversia, moralibus præceptis in uno eodemque contextu conjungantur Lev. xviii. 19-23. xx. 6. 9. 10. 13. 15. 18. de quibus nemo dubitat, quin omnes homines concernant. Quemadmodum etiam legibus moralibus a prophetis annumerantur Ezechxxii. 10. 11. Amos. ii. 7.

V. Ter-

CAETERISQUE NUPTIIS ILLICITIS. III

V. *Tertio* quia ob harum legum transgressionem supplicio affi-
ciuntur gentes, eas etiam illis obligari oportet. Ita enim scriptum
legimus. Lev. xviii. 3. 4. 24-28. xx. 22. 23. *Secundum opera terra
Egypti, & terra Canaan ne facitote. Ne polluie vos ullo horum*
(nempe inde a versu 6. usque ad hunc 24. vetitorum) כי בכל אלה
׃ *quia omnibus his polluta sunt gentes*
illa, quas ego dimitto a facie vestra cap. xviii. 24. Vos non facietis
׃ *ex omnibus illis abominationibus,*
indigena aut peregrinus, *qui peregrinatur inter vos.* (v. 26.) Sive igitur
nativi Israelitæ fuerint, sive profelyti & gentiles, omnes hasce le-
ges custodire tenebantur. Nam *אם כל החועות האל* omnes *abomina-*
tiones istas fecerunt homines istius terra, qua vobis exposita est. (v. 27.)
Nam omnis, qui fecerit aliquam ex omni-
bis abominationibus istis, excidentur anima, qua illud fecerint e me-
diopopuli sui. (v. 29.) Et observabitis *אם כל משפט* omnia
statuta mea, & omnia iudicia mea. (cap. xx. 22.) *Neque ambuletis*
in statutis istius gentis, quam ego eieciurus sum a facie vestra
quia omnia ista fecerunt, ideo tediit me eorum.
(v. 23.) Si igitur imperitæ gentes graviter peccaverint, quod hasce
leges fuerint transgressæ, quanto magis Christiani? *Terra* propter
ea peccata *polluta* dicitur & *incolas evomere.* Quibus phrasibus sum-
ma foeditas & turpitudine innuitur, & abominationes atque peccata
exaggerantur, quæ terra tanquam sibi ingesta & intra ventrem re-
cepta concoquere & digerere non potuerit, sed cum nausea &
tadio eiecerit & evomuerit.

VI. Haud ignoro, quid regerant, qui aliter sentiunt, Deum
videlicet digitum intendere ad peccata quatuor ibi enumerata, a-
dulterium, concubitus cum masculis, congressum cum iumentis &
idololatriam, quæ vere sint contra jus naturæ. Sed cur non ad-
dunt mulierem, quæ menstrua patitur? cur non incestum in linea
recta, quem omnes contra jus naturæ committi fatentur? Quis
eos separare docuit & restringere, quæ Deus conjunxit & ampli-
avit dicendo, *in omnibus hisce* scil. enumeratis toto capite sceleri-
bus pollutas fuisse gentes. Cum Moses testatur, enumeratis sex
dierum operibus, Gen. 1-31. Deum inspexisse *אם כל אשר עשה*
omnia quæ fecerat, quod fuerint valde bona; quis animum inducet
ut credat, indigitari tantum ultima & nobilissima opera sexti diei?
quasi in illis duntaxat viderit bonitatem. Adde similem locutionem
Deut.

Deut. xviii. 9-12. Cap. xxx. 7. Jer. vii. 10. 13. *Ut perficiatis omnes abominationes istas; facitis omnia opera, nempe ibidem enumerata.*

VII. Accedit, quod illam exceptionem ipse Moses solverit sequenti capite xx. 23. *Neque ambuletis in statutis istius gentis, quam ego eieclurus sum a facie vestra: כִּי אֵלֶּה עָשׂוּ וּמָקָוּ בָּם* quia omnia ista fecerunt, ideo tādūit me eorum. At quænam sunt omnia ista? proximum scelus, quod per ista indigitatur, procul dubio com. 21. continetur: *quisquis acceperit uxorem fratris sui, res ex-terminanda est, & com. 11. 12. 17. 18. 19. 20.* ubi nonnullis etiam capitalis pœna injungitur, a Magistratu infligenda, quæ distincta est a pœna divina, sive excisione & maledictione, Lev. xviii. 29. Deut. xxviii. 20-23. qualis etiam ceremonialibus præceptis additur Gen. xvii. 14. Exod. xii. 15. Interim non nego pœnarum disparitatem, quæ ex inæqualitate peccatorum oritur. Quædam enim crimina sunt graviora, ut incestus in linea recta, commixtio cum muliere, quæ menstrua patitur; cum alterius conjuge, cum masculo, cum bestia, idololatria cruenta & cædes innocentum. Neque obstat, quod hæc leges מִצְוֹת וּפְרָטִים *statuta & judicia* vocentur, quibus ceremonialia & forensia præcepta designari solent. Si quidem interdum istis nominibus omnia illa officia exprimuntur, quæ ad pietatem erga Deum, atque ad justitiam erga homines exiguntur, sicut Deut. v. 1. 5. adeoque absolute posita, sine mentione מִצְוֹת *præceptorum*, generaliter legem divinam denotant.

VIII. Denique in N.T. ex hisce legibus, propter transgressio- nem tam gentes & profelyti, quam Judæi reprehenduntur Matth. xiv. 4. Mar. vi. 18. 1 Cor. v. 1. Johannes videtur illud matrimo- nium incestum Herodis publice carpsisse Luc. iiii. 19. seq. An Philippus hoc tempore obierit, incertum; ex Josepho constat, illum adhuc superstitem fuisse. Et si vel fuisset defunctus, non tamen licuisset per Legem Herodi Antipæ eam ducere uxorem, cum Philippum ex ea filiam saltem suscepisse, quam Josephus Sa- lomen, Evangelistæ autem saltatricem nominant, plurimi existi- ment. Quibus addit Seldenus, lib. v. *De Jure naturali juxta Di- scip. Ebr. Cap. xxxi.* jus leviratus non obstringere profelytos, sed Ju- dæos, quales non erant Herodes vel Herodias. Matrimonium saltem illicitum fuisse, certissimum est, quia sanctissimus vir Jo- hannes ita pronuntiavit, procul dubio ex lege Lev. xviii. 16.

Et si

Et si vel in eo fuerit peccatum, prout quidem videtur, etsi id certo demonstrari nequit, quod Herodes fratris uxorem, ipso vivente, in matrimonio haberet, eo tamen nomine reprehenditur, quod uxorem fratris duxerit. *Non licet tibi habere uxorem fratris tui.* Id ipsi non licebat vel mortuo marito, vel dimittente, quia erat fratris uxor, nedum ubi ipsa maritum sponte dereliquisset. Et cum Paulus testetur, talem *scortationem*, ut quis patris uxorem, sive novercam habeat, *ne inter gentes quidem nominari* 1 Cor. v. 1. haud oblcure innuit, naturalem rationem arguere, propter reverentiam, novercæ æque ac veræ matri debitam incestum esse illicitum. Quandoquidem ab ejusmodi nuptiis abhorrent gentes, saltem moratiores, & tunc notæ, quæ ut plurimum Romanis regebantur legibus, etsi a barbaris interdum ejusmodi scortatio commissa.

IX. Quibus omnibus hoc accedit, quod Christianis pudor & reverentia erga consanguineos non minus curæ esse debeat, quam Judæis; quo facit Pauli admonitio Phil. iv. 8. quemadmodum Grotius, hæc leges non solos Hebræos, sed universos homines adstringere, fatetur, loco ante citato *de I. B. & P.* & veritatem Christianæ Religionis, in singulari libro de ea conscripto, inter alia argumenta, demonstrat a sanctis conjugii legibus, quas Christus & Apostoli tradiderunt, & ad quarum præscriptum illud inter Christianos celebratur. Eo enim nomine viri nostrorum sacrorum auctores ac duces fidem fecerunt, se probos esse, & a Deo tam casta & pudica conjugii præcepta naturæ principis congrua & totam doctrinam suam hausisse.

X. Nec me movent exempla Patriarcharum, qui vitæ licet integritate probatissimi, matrimonia tamen contraxere Lev. xviii. prohibita, quemadmodum suis locis videri possunt exempla, Abrahami, Jacobi, aliorum. Quia procul dubio, in illis conjugiiis, aliquid, sive tantum flagitii fuisse, ignorarunt. Etsi enim ante legem Mosaicam in posteris Adami illa fuerint incestus, vis tamen pudoris naturalis in omnibus conjugii gradibus ita efficaciter se non exeruit, ut omnes gentes, omniaque secula istius sensum experirentur. Atque ita mirum non est, sanctos patriarchas moribus illorum hominum & seculorum imbutos, non semper & ubique secundum legem cordibus inscriptam, & voluntatem Dei revelatam, vitam perfecte instituisse.

XI. His & similibus argumentis convictus non vereor dicere,

P

omnes

omnes illos gradus tam affinitatis, quam consanguinitatis, tam in linea collateralis, quam recta, esse jure naturali prohibitos. Ita post Augustinum, Ambrosium & alios veteres, recte Calvinus ad Lev. Caput. XVIII. *Prohibitio incestuum, de qua nunc agitur, minime est ex legum numero, qua pro temporum & locorum circumstantiis abrogari solent: quandoquidem fluit ab ipso natura fonte & fundata est in generali omnium legum principio, quod perpetuum est ac inviolabile.* Quæ etiam Martyris, Bezæ & aliorum plurimorum Protestantium Theologorum est sententia, quemadmodum in suis Judiciis & Consiliis passim supponunt Theologi Leydenses, aliquoties a me citati, & Augustanæ Confessioni addicti, apud Dedekennum, nominatim *Rostachienses An. 1597. & 1559. Vol. III. Th. Conf. I. III. S. II. Tit. 2. N. 2. 7. Jenenses in Append. ad vol. III. L. III. S. I. Tit. II. & Lipsienses An. 1650. ibid. ad Sect. II. Tit. 2. Num. I.* A quibus non dissentiunt Chemnitius, Hemmingius, Gerhardus, Voetius, Brochmandus, alique complures.

CAPUT XVI.

De reliquis congressibus, Sponsalibus & nuptiis, ritibusque illicitis & illegitimis.

HActenus de Incestu. Sequuntur alii illiciti & prohibiti concubitus iisdem Lev. XVIII. & XX. capitibus contenti, de quibus propter materiæ affinitatem brevissime agere constituimus. *Primus* illicitus concubitus, qui incestis nuptiis annumerari solet, nobis est *polygamia* com. 18. quam legem prolixè exposuimus *Dissert. prima Sect. IV. Cap. IV. Secundus* est cum *muliere menstruis laborante*, etiam propria conjuge Lev. XVIII. 19. ואל אשה בנדה טמאתה לא תקרב לגולה ערותה *Et ad mulierem in separatione immunditiei suæ ne accedito, ut retegas nuditatem ejus.* Conf. cap. XX. 18. Fluxus ille sanguinis menstruus, qui humani generis proprius videtur, (etsi nonnulli in majoribus fimiis ac piscibus in mari Indiæ Orientalis eum observatum esse tradant,) solis fœminis accidit, tempore pubertatis, quando ad generationem aptæ evadunt, aliis tamen citius aliis tardius. Cujus rei ratio adferri potest, quod sexus muliebris sit tenuioris constitutionis, debiliora habens temperamenta & fermenta, unde earum sanguis facilius causæ fermentanti, occasione certarum phasium lunæ, auscultat, quam sanguis virorum, in quibus omnia constantiora.

II. Sed